



23.9 Så lykkedes det at få en netforbindelse som måske er god nok til at den også kan sende billeder med 😊

Efter en togrejse fra Odense kl. 6.51 landede vi i lufthavnen 3 kvarter før vil skulle mødes med hinanden. Da alle var samlet gik vi i gåsegang til sikkerhedstjek og hvem blev lige taget ud til en stikprøve 😊 jo jo nu har jeg også prøvet det., men Niels Erik slap heller ikke, hans håndbagage blev holdt tilbage til gennemsyn 😊😊 Nå flyet afgår til tiden kl. 12.15 og landerpræsis 21.15 i Toronto, her skal vi igennem op til flere sikkerhedstjek inden vi får lov til at sidde og vente 2 timer inden vi skal med næste fly, nå ja vente og vente - sikkerheden tog 1½ time, så det begyndte at knibe med at nå frem til gaten til tiden, men vi får et fint stempel i passet og når flyet til rettidig afgang - selve flyveturen på 6 timer er fyldt med turbulens hist og pist og der er ikke for meget plads i de lokale fly, så det var anstrengende.

Efter vi har fået fat i vores bagage bliver vi kørt til det hotel vi skal overnatte på, og får her udleveret nøgler til et fantastisk værelse.. Vi går ned i forhallen og får fat i et bæger yoghurt og noget frugt som vi spiser inden sengetid, for ikke at være alt for sulten inden vi skal sove.



23.9(fordi vi er rykket 9 timer i tidszonen)

Nattesøvnen var en lidt speget affære, vi vågnede kl. 4 men var stædige og kneb øjnene i til kl. 7 - nu skulle vi have morgenmad og så ud og hente vores nye

hjem for de næste mange dage.

Whau, udenfor hotellet gled en stor sort limmo op til døren og jo det var os den skulle hente 😊 Vi får bilen udleveret og starter så ud til første stop Walmart indkøbscenter, hvor vi skal proviantere til de næste par dage. Vi fik købt mad, frugt, pålæg og vand men glemte alligevel noget så simpelt som salt og peber 😊 Nå det når vi nok næste gang - endnu en sjov oplevelse blev det da vi skulle betale - kassedamen tog vores vare og lagde dem i forskellige plastposer alt efter om det var kød, grønt, rengøring o.s.v. så vi kom ud med 20 små poser, som vi så kan bruge som affaldsposer på turen rundt.

Fra indkøbscenteret drøner vi lige ind i fyraftenstrafikken, vi kører under en flere etagers vejoverførelse og holder ellers tungen lige i munden når der skal skiftes vognbane, men vi når frem til første campingplads uden uheld og får pakket vores kufferter og indkøb ud og lagt på plads. Vi får en gang aftensmad og samles med de andre for et glas vin/en øl og snakker om næste dags tur. Medens vi sidder og snakker kommer der lige et stinkdyr forbi, heldigvis gik den roligt videre 😊 nu er dagen brugt op og vi drøner i seng 😊

24.9 Godmorgen her fra Las Vegas, vi kørte gennem ørkenen til næste overnatning, her var udfordringen en ny rute, som ikke var blevet gennemkørt endnu, så vi var prøvekaninen. Det var en stor oplevelse, masser af stigninger og hårnålesving, men også vejarbejde med lange ventetider på modkørende trafik. Vi har nu været i Ghost Town en forladt sølvmineby inden vi kørte mod Las Vegas, en lang køretur på 300 km Highway gennem Nevadas ørken - selvom vi bare

kørte ligeud var turen ikke uden udfordring, da den hen over en strækning på 50 miles hvor der var en jævn 6-7% stigning og mange lastbiler måtte give op, da der var over 50 graders varme, hurra for aircon 😊

Ankommet til handler vi ind i endnu et walmart inden vi bliver parkeret på pladsen, spiser aftensmad fælles med vore 2 andre par og tager så på aftentur i den gamle del af Las V. en støjende og larmende oplevelse. Masser af gøgl og billigt plastikbras og masser af spillesteder. Nu er morgenmaden klaret og vi skal ind og se The Strip (selve hovedgaden) i dagslys og igen i aften i nattebelysning, så vi glæder os. 😊 (og nej jeg købte ingen stof 😊)

25.9 Godmorgen her fra Zion Nationalpark kl 6.00 i +4 grader 😊 Vi overlevede både dag og nat i Las Vegas og i min verden er det ikke et must at komme der igen, alt for meget støj og plat - men nogle fantastiske bygninger, der dog alle indeholdt Casino'er. Gaderne var fyldt med mere eller mindre påklædte damer/mænd og når jeg forsøgte at tage et foto vendte de ryggen til for de ville have penge for at blive fotograferet, nå men det lykkedes at forevige et par stykker 😊 Dagen efter kørte vi så mod den første Nationalpark, efter en lang køretur på Highway, hvor vi så naturen skifte fra ørken til grønne oaser og golfbaner (jo jo vi så flere) ankom vi til et virvar af biler der skulle køre gennem parken, som kun har en vej, men sikke en. Vi blev udsat for op og ned, skarpe sving, hårnålesving og en fantastisk tur åbnede sig for vores øjne da vi var nået gennem en 2 km lang tunnel. Et syn der er svært

at beskrive, det skal opleves, ved et af de steder vi var stoppet for at nærstudere området gik en stor flok (10-12 stk) stenbukke så det var jo en ekstra gevinst. (med lidt god vilje kan man se dyret, så find Holger 😊)

Nu holder vi på en plads på den anden side af Zion og er blevet varslet ned til -11 grader i nat, men her til morgen kan vi konstatere, at det blev til +4 😊 koldt i forhold til de +35 vi kommer fra. Nu skal morgenmaden spises inden vi afgår herfra og kører mod næste oplevelse

26.9 Efter dagens morgenmøde, hvor vi fik besked på kun at køre til højre, starter vi nu mod Bryce Canyon – efter et par lange mil gør vi holdt ved "Red Rock" og videre til de 2 små "Tunneller" der er skabt af vind og vejr – her hopper jeg ud af



bilen for at løbe foran så jeg kan filme Niels Erik medens han køre igennem.

Vi ankommer til parkeringspladsen ved parken og hopper på bussen som fører rundt i området, så vi kan beslutte os for, hvor vi vil hoppe af bussen for at gå mellem de forskellige udsigtspunkter. (parken er 145 km²) Vi fortsætter med bussen til det yderste punkt og går nedad stien til næste punkt. Vi får brug for alle de superlativer der findes og da vi har opbrugt nøj, næh, ih o.s.v. ja så er

ord en mangelvare. Et fantastisk skue, som forvandler sig for hvert skridt vi tager, og da vi kommer ned til punktet, hopper vi på bussen og kører tilbage til vores bil, vi kan simpelthen

ikke rumme mere, så en hurtig gang frokost inden vi fortsætter til overnatningspladsen – aftensmaden klares og alle mand går tidligt i seng, da vi skal møde kl. 7.00 i morgen tidligt.

27.9 Føj hvor er det tidligt, men vi får udsigt til en ca. 450 km lang køretur i dag, dog bliver vi lovet, at de første 200 km vil foregå i et skønt landskab. Vi starter lige så stille ud og der går ikke længe før de første næ og åh bryder ud af vores mund. Alle superlativerne blev brugt op i går, så i dag er vi bare målløse ☹ Første stop er ved "The Last Frontier" derefter kører vi gennem et stykke med birketræer klædt i efterårets farver. Næste stop er ved "Twin Rocks" to sten der står frit, videre gennem et landskab der skifter fra dyb okkerrød til gråt, næste stop er ved et udsigtpunkt "Changing Landscapes" og siden ved "The Castle"

Den lille skole fra 1896 holdt vi også ved, den sidste elev blev undervist der i 1941, skolen havde mellem 8 og 26 elever så når der var flest må de havde siddet klemt ☹ videre til "Signs of a Thriving People" hvor vi så indristninger på klippevæggen, lidt svære at få øje på, men når vi fandt dem var de nemme at se ☹ Frokosten blev nydt ved en lille stenhytte "Behunin Cabin" og så tager vi de sidste mil til samlingsstedet, en lille landhandel hvor vi fik turens første is. Nu fortsætter turen resten af vejen 200 km på Highway'en. Vi ankommer til Moab hvor vi tjekker ind med lidt møje og besvær fordi 15 biler fylder meget, så vi gør opsigst da vi endelig kommer ind. Medens vi sidder og spiser aftensmad, snakker vi om de store busser mange amerikanere kører rundt i, og da dem der ligger overfor os kommer hjem, er jeg fræk og spørger om vi må få lov til at se deres vogn, og

indimellem belønnes frækhed, så vi får lov til at komme indenfor – hold da op et stort areal der er i sådan en bus når siderne er slået ud, men 500.000 US Dollar for sådan en svend er nok lige i overkanten for os ☹

Da det er en dårlig forbindelse må i have billederne til gode 😊

28.9 I dag har vi kørt på egen hånd rundt i Arches Park, hvor den berømte rundbue (som alle skal fotograferes ved) står. Jeg gik med langt op af bjergskråningen men måtte opgive at gå hele vejen, da jeg ikke kunne få vejret så højt oppe 😊 da de andre kom ned, fortalte de at jeg "kun" manglede 1/3 af turen og den havde været nemmere at gå end de første 2/3, så det var lidt ærgerligt, men det er jo en chance at tage, da jeg også skulle hele vejen ned igen. Vi kører derfor rundt til alle udsigtsstederne og nu har vi så besøgt 3 forskellige parker og ingen af dem kan sammenlignes med hinanden, hver for sig er det storslået og fantastisk at se naturens arbejde og ja igen i dag har jeg filmet alt for meget, så der bliver et stort redigeringsarbejde til de lange mørke vinteraftener 😊 Da vi har kørt rundt i ca 4 timer, vender vi tilbage til campingpladsen gør klar til den første af 2 fællesspisninger med alle 15 biler.

Vi sætter alle bænksættene sammen i en lang række og bliver blandet lidt med hinanden og har nogle hyggelige timer indtil vores rejseguide kommer med den udtale, at vi skal til at være parat til at pakke sammen, da der er regn på vej – så selskabet slutter og alle går hver til sig og hygger videre – og regnen kom dog først om natten, så "The Dream Team" som vi 3 sidst ankomne vogne kalder os, råhyggede en times tid mere hos os selv 😊

29.9 Vi vågner op til regn og 25 grader så nu kører vi mod Monument Vally, men først tager vi en afstikker ud på den anden side af Moab for at køre ud til en stats-park. På vejen kan vi se de nikkende oliepumper, der står og henter skiferolien op fra undergrunden. Helt ude på kanten kan vi følge Colorado floden der bugter sig gennem landskabet, det er fantastisk at tænke på, at den for mange millioner år siden er startet på toppen og nu ligger helt nede i bunden. På stedet findes der også nogle opsamlingsbassiner hvor der udvindes mineraler.

Næste stop er ved "Hole n' Rock" den bolig en dansker brugte 10 år på at hugge/bore ud i klippen. Vi fik en rundvisning indenfor, og det hele står som det blev efterladt af enken da hun døde. I dag ejer en anden dansker stedet og hvis man har lyst kan det købes for den nette sum af 10 millioner, med en overskudsgrad på 10% 😊 måske man skulle overveje sit otium igen.

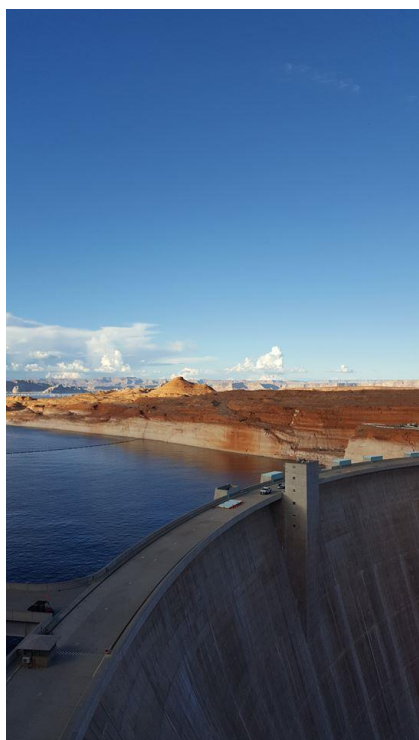
På den videre tur gør vi et kort fotostop ved "Church Rock" - "Twin Rocks" – "Mexican Hat" og har hele dagen trukket regnen med os. Nu holder vi på "Goulding's Campground" en Indianer Plads der ejes af en storhøvding her i området

De første 3 billeder er fra d. 28.9 resten fra 29.9

30.9 Tidligt op og se solopgangen over "Monument Valley" som vi desværre ikke kom ud til i går p.g.a. regnvejret der havde oversvømmet vejen dertil. Vi smutter så af Highway'en for at nå "Lower Antelope Canyon" hvor vi skal ned i grotterne og gå rundt. Vi deler os i 2 hold – dem der ikke vil med ned, kører til "Horseshoe Point" så jeg får husly hos en anden bil, da Niels Erik ikke går ret langt og slet ikke på trapper og stejle steder.

Os der skal ned i dybet sætter os til at vente på at vores guide

kalder på os, endelig sker der noget og vi begynder at gå ud til nedgangen ved grotterne – ha vi troede vi skulle ned med det sammen, men der står en lang kø og venter, så vi stiller os op til 40 min ventetid i solen – der kom så en flaske vand til os og dem der havde det værst fik en paraply til låns. Nå



uanset ventetiden, så var den det hele værd – igen mangler jeg ord 😊 tror jeg vil lære et andet sprog, så jeg kan finde nye ord. En fantastisk tur gennem moder natur's kræfter, farveskiftet når solen tittede ind gennem sprækker og revner, former og faconer på de afvaskede stensætninger, mange steder kunne fantasien se både dyr og mennesker. Slutningen på turen tager vi lige ved den næststørste dæmning (Hoover-dæmningen er den største) her støder "Lake Powel" og "Colorado River" sammen og der er op til 15 m stigning mellem lav- og højvande. Dagen slutter

lidt kaotisk, for da vi når frem til overnatningsstedet var der af en eller anden grund ikke plads til os, så vi bliver spredt ud over området på pladser uden vand, el og tømning-muligheder.



1.10 Så er efteråret skudt i gang hjemme i dk, men her får vi en fantastisk solopgang ud over "Glen Canyon" inden vi kører den lange vej til "Grand Canyon" der er den største amerikanske, men den største i verden ligger i Tibet. Endelig er vi ved målet og parkere bilen for at gå rundt i området. Først går vi op i et tårn, hvor vi har

udsyn over en stor del af området. Senere går vi op til første udkikspost, hvor man kan gå enten til højre eller venstre ude på "Rim"en. På vejen op ser vi nogle elge. Igen skilles vi ad, Niels Erik bliver ved udkiksposten og jeg følges med et andet par 1,5 km til venstre og hvad tror i jeg gør 😊 jo jo endnu engang masser af billeder og video. Da vi kører fra P-pladsen fører vejen os rundt i et lope, og store blev vores øjne, for der holdt en lang togstamme med Grand Canyon vogne og som trækvogn et damp-lokomotiv, så fik vi da også lige filmet det inden vi tager sidste køretur til overnatningsstedet ved Williams.

2.10 I dag skal vi køre på Route 66, så vi køre tidligt fra overnatningsstedet for at ramme den del af vejen der fører os igennem ruten. Vi har snakket om hvorvidt jeg skulle prøve at køre bobilen der er en del større end vores egen og med automatgear – jeg har holdt mig lidt tilbage, da mit største problem nok er gearet, men da en af de andre piger også gerne ville prøve at køre sådan et monster, ja så blev vi enige om, at det nok var på den nemme del af 66 vi skulle køre. Så de første 100 km var vi 2 seje piger (i skulle have set ansigtet på de andre koner da vi sagde vi ville køre 🍁) der tog rattet i besiddelse.

Vi når til byen "Seligman" hvor tiden er gået i stå i 50'erne da de nye Internationale Highway begynder at presse sig ned i landskabet – og ja tiden var da gået helt i stå, der var intet gjort ved bygningerne siden, så det var noget miserabelt at se på, men alt hvad der kunne bruges som salgssteder blev brugt, og det var det samme krims/krams de havde, så havde man set en butik, ja så havde man set alt 😊 Vi to tøser overlader rattet til vores mænd igen, og heldig for os, for nu kommer vi ud på den gamle vej med masser af op- og

nedkørsler, sving incl. hårnåle inden vi når til den næste by "Oatman" en gammel cowboy-by, hvor vi måtte dele vejen med fritgående æsler. De små unger havde et klistermærke sat i panden, hvor der står at vi ikke må fodre dem. Vi går ind på en af spisestederne og bestiller en rigtig amerikaner burger (og den var god) medens vi sidder og spiser begynder der et skyderi ude på gaden, så vi går ud og kikker efter hvad der foregår – der var et par fyre der havde røvet banken og nu havde sheriffen dem på kornet, så det hele endte med at de 2 fyre skød hinanden og sheriffen gaflede pengene – et godt show til ære for turister m.m. Efter dette starter vi bilerne og kører til aftenens overnatningssted ved "Lake Havasu" der hvor Coloradofloden render ind i søen.

3.10 Her i "Lake Havasu" ligger en af de mest fotograferede serverdigheder, "London Bridge" som blev pillet ned sten for sten og nummereret for efterfølgende at blive sejlet hertil og genopbygget. Da vi har dagen for os selv, kører vi ned til broen, stiller bilen og går lidt rundt – vi tager en færge til Californien – en sejltur på ½ time – og da vi går fra borde, så går vi lige ind i et Casino. I Arizona har man ikke spillesteder, så folk herfra tager færgen over for at spille og handle toldfrit. Vi fik en fribillet til færgen og fik fortalt, at det er casinoet der betaler for overfarten for at få folk derover så de kan spille, men vi kom billigt en tur frem og tilbage mellem Arizona og Californien. Da vi kommer tilbage går vi lidt rundt og kikker på broen og de engelske ting vi kan finde, inden vi tager bilen og kører frem og tilbage over broen. Herfra kører vi så lige 5 mil udenfor byen for at handle det sidste ind til fællesspisningen i aften.

Nu er der ikke længe til turen er slut, i morgen skal vi til Banning og her skal bilen gøres ren og tømmes for alt vores

habengut. Vi kan aflevere uåbnet madvare og andre anvendelige ting på campingpladsen som så sørger for at det bliver fordelt blandt dem der har brug for det. Alt andet mad skal smides ud p.g.a. sundhedsreglerne. Så i morgen er der resteparty, hvor vi samler alt det vi har og spiser resterne op, så vi ikke smider for meget mad væk

4.10 Tidligt op og af sted så vi undgår myldertrafikken. Vi kører gennem indianerland, hvor de har forstået at udnytte en ellers ufrugtbar jord. Her har de lavet vandingskanaler, inspireret af Holland, så det er muligt at høste 4 gange om året. På vejen gør vi stop ved et Krigsmuseum, kører igennem Palm Springs, som er fyldt med over 1000 vindmøller og flere m² solceller, her blæser det 300 dage om året, så dette område er med til at forsyne Las Vegas forbrug. Inden vi når til Banning, hvor vi holder ind ved et kæmpe Outlet med alle de kendte designer og firmaer. Vi får handlet ind af cowboybukser og sko, så nu er næste års forbrug af tøjpenge brugt max op.

På overnatningsstedet får vi lige en opdate på de sidste ting der skal gøres inden vi kører de sidste mil og får afleveret vores hjem. Sidste grillmad spises, overskudsting (uåbnet) afleveres til uddeling hos værdigt trængende.

Bilen er klargjort, tidligt i seng da vi, for en gangs skyld igen, skal tidligt op.

5.10 Vækkeuret sat til kl. 5, men Niels Erik skulle absolut stå ud af sengen kl. 4 og begynde at pakke sengetøj sammen, populær? NEJ jeg kunne have sovet 1 time længere 😊 nå vi får mogenmad og begiver os mod Los Angeles – godt vi kørte tidligt, for selvom der de sidste 5 år

har været vejarbejde nybyggeri på Highway'en så undgik vi ikke en storslem gang kø-kørsel, som vores turleder sagde, havde det været den værste trafik han har oplevet at køre i, her kender de også til graffiti, men på en køn måde.

Da bilerne er blevet afleveret, bliver vi hentet af en bus der køre os til Hollywood, her fik vi 2,5 time til at daffe rundt – men Hollywood er lige så opreklameret som Las Vegas – en ren pengemaskine, men vi har gået på stjernernes fortove. I området står der mange af de nikkende oliepumper og henter skifferolie op, så USA kan blive selvforsynende. Endelig bliver vi hentet af bussen og kørt til hotellet, hvor vi skal overnatte. Dagen afsluttes med en tur til Santa Monica, hvor vi får et overdådigt måltid mad og hygger inden vi skal "hjem" i seng.

6.10 Morgenmad og planmæssig afgang til lufthavnen kl. 8 – da vi er kommet ind i lufthavnen, bliver vi gjort bekendt med at vores fly er ca. 4 timer forsinket pga. stormen "Matthew" der har ramt Florida. Det betyder så, at vi ikke kan nå vores fly i Toronto, vi får udleveret en bon til mad og en ny flybillet, så nu kan vi slå en vis legemsdel i sædet og vente på at blive kaldt ud til flyet, når det er klar til at lette.

Vores kufferter bliver ikke udleveret i Toronto, så næsten alle står uden tandbørste og rent tøj m.m. så efter en urolig flyvetur lander vi kl. 23.45 (vi har nu indhentet de første 3 timer af tidsforskellen) Vi får udleveret nye billetter til i morgen, en toilettaske med det mest nødvendige og madbilletter. Vi skal overnatte på Hotel Crown Plaza og kl. 0.45 er vi klar til at krybe i seng.

7.10 Efter en urolig søvn står vi op kl. 7, får et bad og morgenmad, inden vi mødes til info kl. 8.30. Vi har nu

følgende mulighed, enten at tage på egen hånd ud i Toronto, eller leje en bus, der kan køre os på rundtur, med fotostop på de rigtige steder. (det koster os 300 kr. pr. person) men alle på nær et par slutter op om busturen.

Det blev en god tur, hvor vi fik set både den rige og den fattige del af byen, det store TV-tårn, havnefronten og designer-gaderne. Vi ville ikke selv have kunnet opleve mere end 1% af det vi så, så vi er godt tilfreds med dagens tur.

Vores chauffør var dygtig til at fortælle om det vi kørte forbi, lidt om hvordan befolkningen lever (løn m.m.) da turen var forbi gav dem der havde småpenge tilbage vores chauffør drikkepenge og Benn's rejser gav også en sum til ham. Vi brugte de sidste madbilletter på en god burger inden vi kørte til lufthavnen kl. 18. Vores fly blev 15 min. forsinket, men det var ingenting i forhold til gårdagens venten. Kl. 21.10 var vi i luften og kl. 10.30 d. 8.10 landede vi i Danmark efter en fantastisk, oplevelsesrig drømmerejse.

Togrejsen til Odense overstået, afhentning af trætte forældre, aflevering af kufferter og to stk. kroppe, KAFFE jubii, drikkes i sofaen, som så kryber op på ryggen og bliver der et par timer. Aftensmad – HVAD køleskabet er tomt ☹ ud at hente det mest nødvendige for at overleve, i seng og sove 13 timer fik jeg, Niels Erik lidt mindre, men føj hvor var vi trætte.

9.10 Resten af dagen gik med at pakke kufferterne ud, begynde at vaske tøj, besøge vores barnebarn som blev 9 år i torsdags og aftensmadden blev så en Pizza, nu sidder jeg samtidig med at jeg skriver dette og ser en udsendelse fra Grand Canyon og hvor er det spændende at se det, for nu har det en helt anden dimension ☹

Og jeg nåede ikke at blive færdig med at loade op inden programmet var slut

